

Ondřej Tuček



OBRATAŇ





*Ondřej Tuček (\*1969)*

Narodil se na vltavském břehu. Tamtéž vystudoval češtinu a ruštinu. Pracoval v Českém rozhlase, Rádiu Classic, Katolickém týdeníku, různých knihkupectvích a nakladatelstvích, v Lidových novinách, v Hospodářských novinách.

Prózu, básně a fotografie publikoval ve sbornících, časopisech a na vlnách Vltavy. Jazykové a jiné sloupky v novinách a v Českém rozhlase.

Fotografuje a sbírá předměty, které si troufá vystavovat. V nakladatelství Dobrý Důvod vydal sbírku mikropovídek *Kachnička* (2008). Otec Alžběty, Marie, Josefa, Antonína a Doroty. Bydlí na vltavském břehu.

DAUPHIN



ČESKÁ SLOVA

OBRATAŇ

Ondřej Tuček  
OBRATAŇ

*Nikdy jsem v ní nebyl. Někteří říkají, že snad ani není. Nádražní rozhlas ale tvrdí, že ano.*

Tato kniha vyšla za laskavého příspěví  
společnosti PEX, a.s.

© Ondřej Tuček, 2011

Photo © Jan Horáček, 2011

© Dauphin, 2011

ISBN 978-80-7272-244-0

ISBN 978-80-7272-270-9 pdf

ISBN 978-80-7272-271-6 e-pub



J A R O  
2 0 0 0

Pro Boha tisíc let jeden den  
Nás roky bolí k nesnesení  
Unesli bychom je taky  
nebýt naše duše suchý list

Jednou to roky obalí  
do slupky na kámen  
a nás chraň ruka Páně  
abychom někdy vystoupali na půdu  
ke starým krabicím  
aniž by byl kdo na doslech  
pro případ nouze

Vzpomínáš na ta jitra  
kdy jsme oblékali sílu  
a do světa odcházeli se vztyčenou hlavou  
pro úšklebek starcům za záclonou?

L É T O  
2 0 0 0 - 2 0 0 7

Ďábel má chůzi brodivého ptáka  
a ví o kmitech strachu pod vodou –  
jediném pohybu strnulých ryb

Až jednoho zimního rána  
vyjdou ven z domů všichni mí  
slibuji  
ničemu neporozumím

Naše těžiště je někde u Pelhřimova  
v kraji silničních záplat  
Tam máme k sobě blízko  
stěsnání ve svém žiguli  
A blízko k Tobě  
v krajině rozlití



## ALBEŘ

Ptačí nožku na kraji silnice  
drtí červnové nebe  
Kdo odkousal od ní ptáčka  
a napsal další slovo do knihy?

## DOUČOVÁNÍ DCERY ZEMĚPISU

Den je doba  
za niž se Země  
jedenkrát otočí kolem osy  
Nejlíp to vědí galejníci  
v jádře zemském  
u rezavého kola  
blahořečící živým  
za každé skanuté *Promiň*

V zoologické zahradě

Bůh řekl trochu slov

*želva sloní*

*chameleon*

*kasuár*

*a binturong*

(A vidět myšičku

je anděl)

## CHODOV

V zemi nikoho  
mezi dálnicemi  
zahrada nechaná  
co kdysi něčí byla

Teď už jen prsty větví  
po dávných milých marně hmatá

Slitovný vítr  
občas jí aspoň pošle  
sáček z mikrotenu

## MODLITBA MUŽE

Alespoň jedenkrát za rok  
sraž ďábla do kleku  
Nedá se navěky  
brodit jen v krvi dobrých

Alespoň jedenkrát za rok  
pohledem ženy nás polej

Aby se chtělo dál

Mezi desky noci  
už nevsuneš dlaň  
Začíná rej mnohonožek,  
slimáků a stínek

## NOČNÍ CHVÍLE

Nařvaný sporták  
vyjel náš kopec  
s obludným zrychlením

Pak jen pár rybenek  
protekl peršanem  
a dětské plosky v předsíni  
mlaskají do bezpečí

## KOLEŠOVICE 1987

Nesmí zůstat zapomenuta chvíle  
kdy osm oklemžených zoufalců  
ještě za tmy  
sjelo z chmelového stohu  
k poslednímu dni

Tak osm učedníků chvíle  
mezi stohem a nebem  
vyšlo do světa



Mockrát mě v ty dny  
chodil budit do života synek  
vtělené Boží slovo:

*Vstávej!*

## JABLONEC

Město z dětství  
o němž se mi zdává  
podivně černé barvy má  
od otce, jenž kdysi  
vzešel z jeho par

V polštáři propotila  
dcerka hlavou důlek  
Zhluboka se ho nadechl  
a žil pak do sta let

Ještě několik září  
vydržet míjet sčesané chmelnice  
a budu shledán dobrým trámem

Když čas se navrší  
jdou sloni do samoty  
Svůj úkol splnili  
slůňata zplodili  
teď už jen v skrytu čekat  
koho by zabili

Maličké úspěchy  
maličké radosti

žížalí dírky  
v zdupané hlíně

ventily  
průduchy  
trubičky v bažině

## CHTÍČ

Pouhým jen okem šlo tehdy spatřit  
postavy ďáblů v krajině  
Hnědavé, zachmuřené, hledící k zemi  
jako by cosi hledaly

Když čas si přijde pro ženu  
a odvede ji na sál  
ať celá čekárna se dívá na zem



## NEDĚLE

Ráno po mejdanu  
daly dívky chlapcům košťata  
chlapci listí z domu vymetají  
Všichni mlčí

## LEDEČKO 1989

Kdopak mi uvěří  
adventní nádraží  
kde čekává se na protivlak  
(zákaz nekouření)

Kdopak mi uvěří  
když všechny, kdo se mnou byli  
po trati rozmetalo

No nic, tak típnout, nastoupit a jet

Toto je pouze náhled elektronické knihy.  
Zakoupení její plné verze je možné v  
elektronickém obchodě společnosti eReading.